

Sygn. akt III AUa 457/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Bożena Grubba
Sędziowie:	SSA Małgorzata Gerszewska (spr.) SSA Aleksandra Urban
Protokolant:	Aleksandra Portaszkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2012 r. w Gdańsku

sprawy D. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość renty rodzinnej

na skutek apelacji D. G.

od wyroku Sądu Okręgowego- Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

z dnia 14 listopada 2011 r., sygn. akt VIII U 1096/11

- zmienia zaskarżony wyrok w części w ten sposób, że uwzględnia do stażu pracy G. G. okres od 1 lutego 2010 r. do 28 lutego 2010 r. jako składkowy;
- oddala apelację w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 marca 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przeliczył od 1 marca 2011 roku, z urzędu, rentę rodzinną przyznaną D. G. na stałe. Organ rentowy stwierdził, iż w toku postępowania wyjaśniającego ustalono prawidłowy okres przebywania na urlopie bezpłatnym i zasiłkach chorobowych jej zmarłego małżonka G. G..

W odwołaniu od powyższej decyzji D. G. domagała się uwzględnienia do stażu pracy zmarłego małżonka następujących okresów: od 3 sierpnia 2009 roku do 31 stycznia 2010 roku, tj. okresu pobierania zasiłku chorobowego; od 1 lutego do 10 marca 2010 roku, tj. okresu urlopu wypoczynkowego; od 11 marca do 14 sierpnia 2010 roku, tj. okresu zatrudnienia

wskazując, że jej mąż nie korzystał z urlopu bezpłatnego i był pracownikiem do dnia 14 sierpnia 2010 roku, tj. do dnia zgonu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji i wniósł o oddalenie odwołania. Dodatkowo wskazał, iż okres pobierania zasiłku chorobowego od 3 sierpnia 2009 roku do 31 stycznia 2010 roku oraz okres urlopu wypoczynkowego od 1 lutego do 10 marca 2010 roku uwzględnił do stażu pracy zmarłego małżonka ubezpieczonej. Odnosząc się do okresu od 11 marca do 14 sierpnia 2010 roku, organ rentowy wskazał, że Wydział Dochodów ZUS wykazał ten okres jako urlop bezpłatny, za który nie zostały uiszczone składki na ubezpieczenie społeczne.

Wyrokiem z dnia 14 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wskazując następujące motywy rozstrzygnięcia:

W dniu 25 sierpnia 2010 roku D. G., ur. (...), złożyła w pozwanym organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 14 sierpnia 2010 roku małżonku G. G..

Decyzją z dnia 27 sierpnia 2010 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał D. G. prawo do renty rodzinnej po zmarłym małżonku G. G. od dnia 14 sierpnia 2010 roku, tj. od daty jego śmierci, na stałe.

W dniu 11 lutego 2011 roku ubezpieczona złożyła w ZUS wniosek o przeliczenie świadczenia dołączając do wniosku świadectwo pracy z dnia 20 sierpnia 2010 roku, w którym wskazano, iż w okresie od 11 marca do 14 sierpnia 2010 roku jej zmarły mąż był zatrudniony bez świadczenia pracy (bez wynagrodzenia), zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 9 lutego 2011 roku, potwierdzające, iż G. G. w okresie od 3 sierpnia 2009 roku do 16 sierpnia 2009 roku pobierał wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy oraz w okresie od 17 sierpnia 2009 roku do 31 stycznia 2010 roku zasiłek chorobowy, a ponadto w okresie od 11 marca do 14 sierpnia 2010 roku przebywał na urlopie bezpłatnym.

W dniu 17 lutego 2011 roku ubezpieczona złożyła w ZUS kolejne świadectwo pracy z dnia 20 sierpnia 2010 roku, w którym wskazano, iż w okresie od 11 marca do 14 sierpnia 2010 roku (pomyłkowo wskazano rok jako 2011) jej zmarły mąż był zatrudniony „nieobecność usprawiedliwiona ~ renta” oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 16 lutego 2011 roku, w którym również wskazano, iż w okresie od 11 marca do 14 sierpnia 2010 roku „nieobecność usprawiedliwiona - renta”. Na podstawie powyższych dokumentów ubezpieczona domagała się przeliczenia świadczenia.

Zaskarżoną decyzją z dnia 11 marca 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przeliczył od 1 marca 2011 roku, z urzędu, rentę rodzinną przyznaną D. G. na stałe uwzględniając do stażu pracy zmarłego małżonka wnioskodawczyni okres od 3 sierpnia 2009 roku do 31 stycznia 2010 roku oraz okres od 1 lutego do 10 marca 2010 roku. Organ rentowy nie uwzględnił okresu od 11 marca do 14 sierpnia 2010 roku jako okres urlopu bezpłatnego, za który nie zostały uiszczone składki na ubezpieczenie społeczne.

W okresie od 11 marca do 14 sierpnia 2010 roku zmarły G. G. nie świadczył pracy na rzecz pracodawcy, nie otrzymał za ten okres wynagrodzenia. Za okres od 11 marca do 14 sierpnia 2010 roku płatnik składek - (...) Sp z o.o. w G. nie uiszczył składek na ubezpieczenia społeczne za zmarłego., zatem pozwany miał prawo potraktować ten okres tak jak okres urlopu bezpłatnego.

Opierając się na dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych pozwanego organu Sąd Okręgowy uznał odwołanie D. G. za niezasadne.

Za kwestię wymagającą rozstrzygnięcia Sąd uznał to, czy do stażu pracy zmarłego G. G. należy uwzględnić okres od 11 marca do 14 sierpnia 2010 roku, określony w pierwszym świadectwie pracy jako okres, w którym był zatrudniony bez świadczenia pracy i bez wynagrodzenia natomiast w drugim jako okres nieobecności usprawiedliwionej z powodu renty.

Sąd I instancji wskazał dalej, że podstawę uwzględniania okresów składkowych i nieskładkowych dla potrzeb ustalania prawa do świadczeń emerytalno-rentowych stanowi art. 5 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 roku Nr 153, poz. 1227 ze zm.) stanowiący w ust. 1, że przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości uwzględnia się, z zastrzeżeniem ust. 2-5, okresy składkowe, o których mowa w art. 6 (pkt 1) i okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 (pkt 2).

W okresie od 11 marca do 14 sierpnia 2010 roku G. G. nie świadczył pracy na rzecz pracodawcy, nie otrzymał za ten okres wynagrodzenia. Za okres ten płatnik składek - (...) Sp z o.o. w G. nie uiścił składek na ubezpieczenia społeczne za pracownika. Sąd uznał zatem, że okres niewykonywania pracy przez zmarłego małżonka ubezpieczonej od 11 marca do 14 sierpnia 2010 roku jest okresem urlopu bezpłatnego. W trakcie urlopu bezpłatnego pracownik faktycznie nie wykonuje pracy, a ponadto okresu takiego, zgodnie z przepisem art. 174 § 2 kodeksu pracy, nie wlicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Ponadto zwrócił uwagę, że ustawodawca nie posłużył się określeniem niepozostawania w stosunku pracy, czy też rozwiązania umowy o pracę, ale niewykonywania pracy, co wskazuje, że zamiarem ustawodawcy było objęcie tym przepisem większej ilości sytuacji niż tylko sytuacji gdy pracownik został zwolniony z pracy lub pozostawał bez pracy i nie miał możliwości nawiązania stosunku pracy.

Podleganie obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu w ramach stosunku pracy oznacza, że pracodawca ma obowiązek opłacania składek za pracownika, który jest u niego zatrudniony, co z kolei skutkuje zaliczeniem takich okresów do okresów składkowych, od których zależą w przyszłości świadczenia emerytalno-rentowe, zgodnie z przepisami ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Tymczasem, okres urlopu bezpłatnego jest, zgodnie z przytoczonym powyżej przepisem art. 174 § 2 k.p., okresem który stanowi przerwę w realizacji obowiązków i praw pracowniczych u pracodawcy, czyli pracodawca nie ma obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne za pracownika, a co za tym idzie okres ten nie jest okresem składkowym, ani okresem nieskładkowym wedle ustawy emerytalnej. Nadto, istotą urlopu bezpłatnego, udzielonego na podstawie art. 174 kodeksu pracy, jest zwolnienie pracownika z obowiązku wykonywania zatrudnienia i zwolnienie pracodawcy z obowiązku wypłacania wynagrodzenia.

Mając powyższe na względzie Sąd uznał zaskarżoną decyzję ZUS za prawidłową i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z powołanymi wyżej przepisami, orzekł jak wyroku.

Apelację od wyroku wywiódła D. G. zaskarżając go w całości. Zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 224 § 1 poprzez zamknięcie rozprawy mimo jej niedostatecznego wyjaśnienia i wydanie stanowczego orzeczenia na podstawie niedostatecznie wyjaśnionych okoliczności faktycznych, tj. okoliczności czy mąż mój złożył do pracodawcy pisemny wniosek o urlop bezpłatny, w sytuacji gdy przepis art. 174 § 1 kp uzależnia możliwość udzielenia urlopu pracownikowi od złożenia przez niego stosownego wniosku, a wniosek taki nie został złożony - potwierdzeniem tego jest treść sprostowanych przez pracodawcę świadectwa pracy złożonego przeze w dniu 17 lutego 2011 r. oraz zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 16 lutego 2011r, w których mowa jest o „usprawiedliwionej nieobecności-rencie” w spornym okresie, a nie o urlopie bezpłatnym,

2. naruszenie art. 231 kpc poprzez błędne uznanie za ustalony fakt przebywania przez męża na urlopie bezpłatnym mimo, iż niemożliwe i sprzeczne z przepisem art. 174 § 1 kp jest wyprowadzenie takiego wniosku wyłącznie na podstawie ustalonych przez sąd faktów: nie świadczenia pracy przez mojego męża w spornym okresie na rzecz pracodawcy, nie otrzymywania za ten okres wynagrodzenia i nie opłacania składek na ubezpieczenia społeczne przez pracodawcę, w sytuacji, gdy w okolicznościach niniejszej sprawy nie stwierdzono, że mąż mój złożył do pracodawcy pisemny wniosek o urlop bezpłatny, warunkujący udzielenie mu takiego urlopu, zgodnie z art. 174§1kp,

3 art. 232 kpc poprzez niedopuszczenie i nieprzeprowadzenie dowodu z urzędu polegającego na przesłuchaniu w charakterze świadka W. K. prezesa Spółki będącej pracodawcą mojego męża lub przeprowadzeniu dowodu z dokumentów znajdujących się w pracowniczych aktach osobowych mojego męża, mimo iż w świetle ustalonych przez sąd faktów, które były przecież bezsporne, konieczność przeprowadzenia dowodu na okoliczność czy mąż mój złożył

pisemny wniosek o udzielenie mu urlopu bezpłatnego jest oczywista dla wyjaśnienia całej sprawy, a nadto w sytuacji, gdy działałam bez pomocy profesjonalnego pełnomocnika,

4. naruszenie przepisu art. 233 § 1 kpc poprzez wyprowadzenie z materiału dowodowego, tj. przedłożonych przeze mnie w dniu 17 lutego 2011r. świadectwa pracy oraz zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 16 lutego 2011 r. wniosków z nich nie wynikających poprzez przyjęcie, że mąż mój w spornym okresie był na urlopie bezpłatnym, w sytuacji gdy w powyższych dokumentach mowa o „usprawiedliwionej nieobecności-rencie”, a nie urlopie bezpłatnym,

5. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 174 § 1 kp poprzez jego niezastosowanie w niniejszej sprawie, w sytuacji, gdy z brzmienia powyższego przepisu wynika wprost, iż warunkiem udzielenia pracownikowi zgody na urlop bezpłatny jest złożenie przez pracownika pisemnego wniosku o taki urlop,

6. naruszenie art. 328 § 2 kpc przez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku przyczyn, dla których Sąd odmówił wiarygodności i mocy dowodowej moim twierdzeniom, że mąż mój nigdy nie był na urlopie bezpłatnym oraz poprzez nie wskazanie z jakich to konkretnie przedstawionych przez ZUS dokumentów wynika, że organ rentowy rzeczywiście uwzględnił okresy od 3 sierpnia 2009 r. do 31 stycznia 2010 r. tj. okresu pobierania zasiłku chorobowego oraz od 1 lutego do 10 marca 2010r, tj. okresu urlopu wypoczynkowego

wniosła od zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uwzględnienie odwołania w całości, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji pozostawiając mu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. Domagała się nadto zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu w postępowaniu przed Sędem pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Skarżąca wniosła nadto o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka W. K. prezesa (...) sp. z o.o. w G., ul. (...) (adres do korespondencji: na adres Spółki) na okoliczność nie złożenia przez jej męża wniosku o urlop bezpłatny i w konsekwencji nie pozostawiania na urlopie bezpłatnym w okresie od 11 marca do 14 sierpnia 2010r, o zwrócenie się do (...) sp. z o.o. w G., ul. (...), (...)-(...) G. o dostarczenie na rozprawę znajdujących się w jej posiadaniu akt personalnych męża oraz o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu ze znajdujących się w nich dokumentów na okoliczność nie złożenia przez mojego męża wniosku o urlop bezpłatny i w konsekwencji nie pozostawiania na urlopie bezpłatnym w okresie od 11 marca do 14 sierpnia 2010r.

Apelująca nie zgodziła się z uzasadnieniem wyroku, w szczególności przyjęciem, że okres od 11 marca do 14 sierpnia 2010r. kiedy jej mąż - pozostając zatrudnionym nie świadczył pracy na rzecz pracodawcy, nie otrzymywał za ten okres wynagrodzenia zaś płatnik składek - (...) Sp. z o.o. w G. nie uiścił składek na ubezpieczenia społeczne za niego, jest okresem urlopu bezpłatnego i w konsekwencji nie może być zaliczony do stażu pracy jej męża.

Istotnie w okresie od 11 marca do 14 sierpnia 2010r. jej mąż nie świadczył pracy na rzecz swojego pracodawcy - (...) Sp. z o.o. w G., a co za tym idzie, nie były opłacane składki z tytułu ubezpieczenia społecznego jednakże nie przebywał na urlopie bezpłatnym – wniosku takiego nie składał, zaś pracodawca, zgodnie z art. 174 § 1 kp, może udzielić pracownikowi urlopu bezpłatnego wyłącznie na pisemny wniosek zainteresowanego pracownika. Wskazała, że urlop bezpłatny udzielony bez takiej inicjatywy pracownika - niezgodnie z przepisem art. 174 § 1 kp – a z inicjatywy pracodawcy jest w świetle prawa bezskuteczne przytaczając orzecznictwo i poglądy doktryny. Sąd nie miał podstaw do twierdzenia, że G. G. w spornym okresie przebywał na urlopie bezpłatnym. .

W ocenie apelującej przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów powodującym, że ocena ta stała się dowolna a nie swobodna, jest wyciągnięcie przez Sąd I instancji błędnych wniosków że jej mąż w spornym okresie był na urlopie bezpłatnym skoro pracodawca napisał w nich o „usprawiedliwionej nieobecności-rencie”, a nie o urlopie bezpłatnym. Oddalając w całości odwołanie Sąd stwierdził, że organ rentowy uwzględnił w stażu pracy G. G. okresy od 3 sierpnia 2009 r. do 31 stycznia 2010 r. tj. okresu pobierania zasiłku chorobowego oraz od 1 lutego do 10 marca 2010 r. tj. okresu urlopu wypoczynkowego, jednakże w uzasadnieniu nie wskazał w oparciu o jakie konkretnie dokumenty to ustalił, co

utrudnia zweryfikowanie powyższego stwierdzenia. Skarżąca wskazała na rozbieżności w ilości okresów składkowych i nieskładkowych uwzględnionych przez organ rentowy w decyzji z dnia 1 lutego 2010 r. i 11 marca 2011 r.

Wskazując na powyższe wniosła o uwzględnienie apelacji i zmianę wyroku względnie uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja D. G. jest częściowo zasadna.

Z akt rentowych niespornie wynika, że mąż wnioskodawczyni w okresie od 1 kwietnia 2008 r. do dnia 14 sierpnia 2010 r. był zatrudniony w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. jako specjalista ds. sprzedaży. Niespornym jest i to, że od 3 sierpnia 2009 r. do 31 stycznia 2010 r. korzystał ze zwolnienia lekarskiego otrzymując z tego tytułu wynagrodzenie za czas choroby i zasiłek chorobowy. Przed upływem okresu zasiłkowego (24 grudnia 2009 r.) G. G. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzją z dnia 25 lutego 2010 r. pozwany przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres do 31 stycznia 2011 r. począwszy od 1 lutego 2010 r. tj. od zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego (decyzja k. 92 – 93 a.r.). W związku z pogorszeniem stanu zdrowia G. G. od dnia 1 czerwca 2010 r. wypłacany był mu wraz z rentą dodatek pielęgnacyjny (decyzja k. 142 a.r.).

G. G. zmarł dnia 14 sierpnia 2010 r. (bezsporne).

D. G. w dniu 25 sierpnia 2010 r. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu G.. Organ rentowy decyzją z dnia 27 sierpnia 2010 r. przyznał D. G. prawo do renty rodzinnej na stałe począwszy od 14 sierpnia 2010 r. Do ustalenia wysokości świadczenia pozwany uwzględnił 398 miesięcy okresów składkowych i 8 miesięcy okresów nieskładkowych (decyzja k. 24 – 25 a.r.). Z okresu zatrudnienia u ostatniego pracodawcy jako okres nieskładkowy wykazany został okres od 3 sierpnia 2009 r. do 31 stycznia 2010 r.

Wnioskiem z dnia 10 lutego 2011 r. wnioskodawczyni wystąpiła do ZUS o przeliczenie świadczenia dołączając do niego świadectwo pracy i zaświadczenie Rp – 7. Organ rentowy w rozpoznaniu wniosku decyzją z dnia 25 lutego 2011 r. przeliczył świadczenie (od dnia 1 lutego 2011 r.) uwzględniając 399 miesięcy okresów składkowych i 8 miesięcy nieskładkowych. Wobec treści przedłożonych dokumentów okres od 11 marca 2010 r. do 14 sierpnia 2010 r. jako urlop bezpłatny nie został zaliczony do stażu mającego wpływ na wysokość renty rodzinnej. Okres od 1 lutego 2010 r. do 10 marca 2010 r. wykazany został jako okres składkowy (vide raport ustalenia uprawnień do świadczenia k. 51 a.r.).

Kolejną decyzją z dnia 11 marca 2011 r. pozwany przeliczył z urzędu wysokość renty rodzinnej wnioskodawczyni zmniejszając ilość okresów składkowych do 398 miesięcy zaś nieskładkowych zwiększając do 9 miesięcy. Organ rentowy okres od 1 lutego 2010 r. do 28 lutego 2010 r. uznał za okres nieskładkowy, zaś od 11 marca 2010 r. do 14 sierpnia 2010 r. jako urlop bezpłatny.

Sąd Okręgowy rozpoznając odwołanie D. G. od powyższej decyzji oddalił je uznając, że pozwany prawidłowo ustalił okresy składkowe i nieskładkowe oraz okres urlopu bezpłatnego G. G..

Z takim rozstrzygnięciem nie można zgodzić się bowiem, co wynika z dokumentacji, nieprawidłowym jest przyjęcie przez organ rentowy, że G. G. w okresie od 1 lutego do 28 lutego 2010 r. przebywał na zasiłku chorobowym i uznanie tego okresu za nieskładkowy. Z akt rentowych G. G., informacji Wydziału Zasiłków ZUS Inspektorat w G. (k. 65 a.r.) wynika, że G. G. na zasiłku chorobowym przebywał do dnia 31 stycznia 2010 r. Od 1 lutego 2010 r. przyznana została mu renta z tytułu niezdolności do pracy. Nie mógł zatem w tym okresie pobierać zasiłku chorobowego. Zauważyć należy, że pozwany w decyzji z 25 lutego 2011 r. prawidłowo okres ten zaliczył jako składkowy. Z nadesłanej przez byłego pracodawcę dokumentacji (skorygowane świadectwo pracy, zaświadczenie Rp – 7, listy płac za luty i marzec 2010 r. oraz informacji z dnia 17 września 2012 r.) wynika, że G. G. w okresie od 1 lutego do 10 marca 2010 r. wykorzystywał urlop wypoczynkowy, otrzymywał w tym czasie wynagrodzenie od którego pracodawca odprowadził należne składki.

Nie jest zatem zrozumiałe uznanie okresu od 1 do 28 lutego 2010 r. za nieskładkowy. Sąd Okręgowy nie dostrzegł tego błędu pozwanego. W tym zakresie apelacja wnioskodawczynie zasługiwała na uwzględnienie. Nie jest zasadnym jednak stanowisko D. G. domagającej się uznania okresu od 11 marca 2010 r. do 14 sierpnia 2010 r. jako nieskładkowego. Niespornym jest, że w tym czasie mąż skarżącej nie świadczył pracy, nie otrzymywał wynagrodzenia i w konsekwencji nie zostały za ten okres odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne przez pracodawcę. Uprawniony był do renty z tytułu niezdolności do pracy i świadczenie takie otrzymywał. Samo pozostawanie w stosunku pracy (bez obowiązku jej świadczenia) nie daje podstaw do uznania tego okresu za nieskładkowy. Okresy składkowe wymienione zostały przez ustawodawcę w art. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w wśród nich nie została wymieniona sytuacja, w jakiej znajdował się G. G.. Okresami składkowymi są przede wszystkim okresy ubezpieczenia. Tymi zaś są – w rozumieniu art. 4 pkt 5 ustawy FUS – okresy opłacania składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe oraz okres nieopłacania składek z powodu przekroczenia w trakcie roku kalendarzowego kwoty rocznej podstawy wymiaru składek. Okres od 11 marca 2010 r. do 14 sierpnia 2010 r. – zawieszenia obowiązków pracowniczych - zbliżony jest do urlopu bezpłatnego (pracownik nie świadczy pracy zaś pracodawca nie wypłaca mu wynagrodzenia) jednak takim urlopem nie jest. Zgodzić zatem należy się z odwołującą, że Sąd I instancji błędnie przyjął, że w tym okresie mąż zmarłej przebywał na urlopie bezpłatnym – nie miał ku temu żadnych podstaw zwłaszcza w świetle skorygowanego zaświadczenia Rp – 7. Nie jest jednak możliwe uznanie tego okresu jako nieskładkowego z uwagi na otrzymywanie przez G. G. renty. Ustawodawca w art. 7 powołanej wyżej ustawy emerytalnej enumeratywnie wymienił okresy nieskładkowe. W punkcie 2 wymienia się co prawda okres pobierania renty chorobowej - wprowadzonej do systemu świadczeń ubezpieczeniowych od dnia 1 stycznia 1975 r. na mocy art. 29a – 29b dodanego do ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. nr 3, poz. 6), nie zaś renty z tytułu niezdolności do pracy. Od dnia 1 stycznia 1983 r. w miejsce renty chorobowej wprowadzono świadczenie rehabilitacyjne. Skoro zatem renta chorobowa nie jest tożsama z rentą z tytułu niezdolności do pracy okres od 11 marca 2010 do dnia zgonu G. G. nie może zostać uwzględniony jako nieskładkowy.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na zasadzie art. 386 § 1 kpc 1 w zw. z art. 382 kpc oraz art. 385 kpc orzekł jak w sentencji